

Respostes a la ciudadanía del PSC al Ple de 18-4-2012

El senyor Fernández diu:

“Buenas noches. Yo quiero que conste en acta para toda la oposición, todo el equipo de gobierno y toda la oposición, aquí a la izquierda, que la asociación de vecinos de Can Clota estamos orgullosos de su barrio, que quede claro esto, que estamos orgullosos de su barrio. La asociación de vecinos de Can Clota estamos orgullosos de su barrio. Eso por un lado, porque no quiero que se hagan reuniones, como estoy escuchando, reuniones por algunos sitios diciendo que la asociación de vecinos no está a gusto con su barrio. Sí, no al gusto que quisiera, pero estamos contentos de tener las calles como las tenemos.

No por eso, no por eso, sí digo, y cuando hacemos reuniones con Enrique, con Montserrat, con el que la hagamos, lo pasamos al libro de actas, que lo hace el secretario, firmamos toda la junta aquí y lo exponemos. ¿Para que? Para que después no digan que yo no he dicho y yo he dicho. Día, hora, para que se realicen las cosas, esto está en el libro de actas de la asociación de vecinos de Can Clota. No por eso no quiero interpretar mal las cosas, que tenemos un tema, que llevamos antes de Semana Santa con un tema como es el famoso campillo, que sabemos que hay poco dinero, de eso somos conscientes, pero una solución, una solución hay que darle a ese campillo –una solución hay que darle a ese campillo– porque ese campillo es muy grande, pero en ese campillo de Can Clota hay como 150 coches, máximo 200, los 600 más vienen de Hospitalet –de Hospitalet– vienen a aparcar ahí. Llegan con las furgonetas de Caprabo de Hospitalet, aparcan, por el día tienen el coche particular y después la furgoneta para reparto. Eso por un lado.

Y por otro lado –por otro lado– a mí me parece muy bien que esté en el barrio de Can Clota y se aprovechen los que son de Esplugues de ese aparcamiento, los que son de Esplugues. Los que son vecinos de otros pueblos que vienen ahí, como trayendo coches viejos, trayendo coches viejos ahí y los aparcan ahí, y se olvida uno del tema... Y no será porque no tenemos reuniones con la guardia urbana, que es verdad que tenemos por lo menos una vez al mes reuniones con la guardia urbana, pero allí tenemos los coches viejos, año tras año allí los coches.

Por lo tanto yo sí pediría, que lo he dicho siempre sobre todo a Pilar y a Enrique, a las dos cabezas más visibles ahora, en esta legislatura que son los dos, que como asociación de vecinos, antes de tirar pancartas a la calle –lo digo aquí públicamente– antes de tirar pancartas a la calle sí agotaríamos todo

lo que fuera viable, negociarlo y hablarlo, eso que quede claro, pero que quede claro que la asociación de vecinos de Can Clota está con sus vecinos.

Lo siento por algunos grupos de la oposición, que parece ser que el malo es la asociación de vecinos. La asociación de vecinos no es mala, la asociación de vecinos está haciendo lo posible –está haciendo lo posible– para que eso se arregle lo mejor posible.

Solamente era eso.”

El senyor Giner diu:

“Bé, jo diria que tots estem francament satisfets i orgullosos de com tenim el barri de Can Clota, és un exemple del model de ciutat que voldríem compartir amb la resta de barris, per tant, des d'aquest punt de vista res a dir.

Sobre el tema del *campillo*, demà dijous a les 7 hem quedat per a una reunió. Avui ens han portat els darrers pressupostos i encara estem estudiant a veure quines possibilitats d'actuació hi ha. A veure si podem concretar alguna cosa més clara sobre quina és la situació i quines són les possibilitats econòmiques.

Jo el que volia també ressaltar, és que nosaltres voldríem actuar de la millor manera. El problema del *campillo*, molt breument, és que és un solar privat. No és un solar municipal, i per tant venim absolutament i totalment condicionats a qualsevol mena d'actuació, i és un solar que qualsevol inversió que es faci està condemnada a ser perduda a mig termini, perquè la destinació d'aquest solar és, entre altres coses, apart del tema de futura àrea bàsica de salut a Can Clota, la construcció d'uns habitatges i una plaça pública.

Per tant, primer, no podem actuar directament sobre aquest solar perquè necessitaríem l'autorització i el consentiment del propietari, aquesta és una qüestió, i segon, en tot cas el que sí hi ha i hem fet fins ara és intentar millorar algunes qüestions com el tema de l'entrada com el planxer de formigó, els gàlibs, i aquelles actuacions que d'alguna manera vénen a millorar o a intentar arreglar la situació en què es troba un solar d'aquestes característiques que mai podrà ser el que tots voldríem veure.

No obstant, ja dic que tenim aquests pressupostos, els hem de veure, demà ens hem de veure també amb l'associació de veïns, i a partir d'aquí ho analitzarem i veurem de quina manera som capaços de marcar objectius, terminis, i en tot cas si la disponibilitat econòmica de l'Ajuntament ho permet en una situació tan complicada com aquesta, veuríem de quina manera podem actuar.”

La senyora alcaldessa diu:

“Molt bé, doncs ara passem al torn d'autoritzar la formulació d'intervencions orals per part de les persones assistents a la sessió. Llegeixo textualment el ROM. Es podrà formular un màxim de dues intervencions per persona i cada intervenció tindrà una durada màxima d'un minut.

Per tant, les persones que vulguin intervenir... senyora Teresa Carbonell. Algú més? Em pot dir el seu nom, si us plau?

(Veus de fons.)

Perdó? Tu l'has sentit? Guillem... Molt bé. Bé, doncs intervé el senyor Guillem Fernández. Molt bé. Doncs tenim demanades dues peticions, començarem per la de la senyora Teresa Carbonell perquè és una persona que assisteix de manera habitual, coneix molt bé la dinàmica, i acabariem amb el senyor Fernández.”

La senyora Carbonell diu:

“Jo només volia dir que...”

La senyora alcaldessa diu:

“Vol fer una o dues intervencions?”

La senyora Carbonell diu:

“Dues.”

La senyora alcaldessa diu:

“Fantàstic.”

La senyora Carbonell diu:

“La primera, referent als bancs d'aquí, d'aquesta sala. Ja vaig comentar-ho un dia, últimament estan molt estrets. Aquí, en aquest espai, amb aquests senyors i a tot arreu ja no hi ha quasi, hi ha algun on hi ha trenta centímetres. Això és incomodíssim, o sigui que per favor, tireu els bancs més endavant que puguem estar una mica més còmodes. Jo he d'estar asseguda de cantó, i aquests senyors també, perquè han tirat el banc enrere, perquè heu tirat el banc enrere i aleshores aquí... Mireu, allà quasi no s'hi cap, i com que no hi ha ningú aquí darrere, doncs mira, ens anem «acoplant», però si aquests seients estiguessin plens...

A veure, digueu-ho, esteu còmodes o no? Home, ah, a veure, si no ho dic pas jo. O sigui, només que tireu... Perdó? Bé, això ja és, aquest senyor diu «coixins», això ja és, bé, una altra història. Jo no ho dic això, però sí que de fet tireu els bancs una mica endavant. És como estaven abans, eh?, fa un temps que els heu tirat enrere, i realment això és molt incòmode. Un «pelet» endavant i que hi hagi una distància correcta, perquè clar, perquè un estigui bé els del darrere no hi cabem. Aquesta és una.

I dos. Qui hi havia com a responsable d'aquí, de l'Ajuntament, el Dijous Sant?

Bé, ja està, res més, era la segona pregunta, eh?

Gràcies.”

La senyora alcaldessa diu:

“Senyor Fernández, vol posar una qüestió o dues?”

El senyor Fernández diu:

“Una, és una qüestió només.”

La senyora alcaldessa diu:

“Doncs té un minut per plantejar-la.”

El senyor Fernández diu:

“Bona nit primer que tot. Primer volia agrair el que s'ha explicat dels gossos, sóc veí i propietari d'un gos aquí, a Esplugues, i la meva pregunta és molt

ràpida i molt senzilla. Els propietaris de gossos a Esplugues darrerament ens sentim molt perseguits, per les raons que ja s'han explicat, perquè no entenem com es busca la gent a les 11 de la nit en una zona en la que habitualment durant molt de temps hem estat portant els gossos sense cap problema, sense molestar ningú, i darrerament se'ns està avisant que des de l'Ajuntament –i això són paraules literals– s'han donat instruccions de tolerància zero amb la gent que porta el gos deslligat, sigui on sigui i sigui l'hora que sigui, cosa que no entenem, torno a dir, perquè penso que és una qüestió més de sentit comú i convivència, tenim uns gossos, volem «disfrutar» d'ells i volem que aquests gossets puguin gaudir de la nostra ciutat també. Aquesta és la primera pregunta.

I la segona seria, tal com s'ha dit, jo segueixo veient molts excrements de gos pel terra, i evidentment això no s'està seguint, i des dels propietaris de gossos som els primers interessats, perquè això és el que ens dona mala fama als propietaris quan nosaltres som responsables, portem els nostres estris per recollir-ho i som els primers que volem que no passi això, perquè a més els nostres gossos van a ensumar aquestes porqueries, amb les conseqüents malalties que poden agafar.

Aquesta és la meua pregunta, per què s'està seguint sistemàticament els propietaris de gossos a Esplugues i no es permet habilitar, deixar un lloc o simplement indicar on podem estar i on no podem estar, apart de la divergència que les multes teòricament són de noranta euros però s'estan posant multes de 150, 200 i fins a 300 euros. La darrera vegada el policia que ens va avisar ens va dir que eren 300 euros. Tampoc entenem d'on surt això, ni aquest escarni.

Gràcies.”

La senyora alcaldessa diu:

“Espero que fos això mateix, un avís. Senyora Carbonell, la persona que estava d'alcalde en funcions és el tinent d'alcaldia, el senyor Eduard Sanz, per decret d'alcaldia, el Dijous Sant.

L'altra qüestió. Com pot entendre, d'això encara no ens cuidem. Jo sincerament, quan entro a la sala de plens, al saló de plens, és un tema, però a les persones que organitzen la sala ens comprometem a recomanar que deixin una major amplitud entre bancada i bancada. El tema del coixí, vist que fins i tot tenim retallades en sanitat i en educació, crec que el poden portar de casa si volen, però aquí...

I ara d'una manera més seriosa, senyor Fernández, nosaltres vam presentar un pla de seguretat al febrer de l'any passat, que contenia una sèrie de mesures i

una era el tema de portar d'una manera adequada els animals domèstics en general, i els gossos en particular. I és veritat que vam establir dues «operacions can», agradi o no agradi, però és una manera d'intensificar, de visualitzar. Abril i octubre. Amb quin objectiu? Amb un objectiu, recollir els excrements. Aquest és l'objectiu, l'objectiu és recollir excrements.

És veritat que la nostra ordenança no permet portar els gossos deslligats, i les ordenances són per complir-les, però aquest no és l'objectiu ni principal ni secundari, li puc assegurar. Jo mateixa, com a responsable de la policia local, he parlat en diverses ocasions des que va començar aquesta operació al mes d'abril. Avui mateix a les 9 del matí amb el gerent i amb el director de la policia, per tornar una altra vegada a transmetre que l'objectiu no és anar a buscar amb nocturnitat i *alevosia* la gent que té a determinada hora de la nit, vespre-nit, un gos deslligat.

Evidentment no és el mateix que parlem de trama urbana, que parlem d'un espai més recollit en un parc. Si estem parlant de les dotze del migdia de la plaça de la Bòbila és molt possible que s'hagi d'actuar amb una sanció. És el cas, perquè les estava repassant fa una estona, el cas d'un gos de raça perillosa sense morrió també en el parc de Can Vidalet. Pensem que això ho hem de perseguir –ho hem de perseguir– hem de convidar a no fer-ho d'aquesta manera.

Però la intenció no és anar a partir de certa hora, que sabem que no hi ha famílies, nens petits que es poden sentir intimidats, i jo li ben asseguro que no és aquesta. Però també tinc al certesa, perquè ens ho recorda però és que jo la tinc, perquè ens arriba també per converses, per queixes, que sembla ser que s'està fent una actuació intensiva en el tema dels gossos deslligats, però jo torno a repetir, la instrucció clara i directa no només de l'equip de govern, no només de l'alcaldeessa en aquest cas, fins i tot com a responsable de la policia, és el tema dels excrements de gossos, això és el que veritablement molesta a la major part de la ciutadania, això és el que perseguim. I segurament és un tema que costa, perquè amb un agent uniformat difícilment es podrà detectar un cas d'aquesta mena, amb un agent de paisà de vegades tenim sort, hi ha alguna multa, de vegades no en tenim, però segurament de vegades –i jo parlo potser amb massa franquesa, amb prudència però amb massa franquesa– de vegades, quan no tenim resultats en un àmbit, potser els perseguim en un altre, però no és aquest l'objectiu.

També hi ha una cosa. Moltes vegades són recomanacions, crec que en molts casos, jo pel nombre de sancions que he vist, de les 23:45 només hi ha una. Estem parlant de 10, 11, 12, 13, de barris diferents, i de les 23:45 només n'he vist una.

(Se sent de fons la senyora Ibáñez que parla sense micròfon.)

Doncs una a Can Clota i l'altra m'has de dir on és perquè... M'haureu de dir on és. Les mirarem una a una, faltaria més.

Advertiments sí. Per què? Perquè nosaltres el que vam fer és crear un corre-can al carrer Lleialtat, un espai condicionat. Una altra cosa és l'ús que s'hagi pogut fer, o si està molt massificat, però el vam fer complint una mica també els desitjos d'un grup de gent propietaris de gossos que ens van recomanar fer-ho d'aquesta manera, amb un tancament determinat, amb un dispensador d'aigua, amb una il·luminació que vam millorar, i la idea és no repetir d'una manera intensiva, perquè ni és el moment ni tenim disponibilitat econòmica, també ho hem de reconèixer, però intentar trobar altres espais, condicionar-los d'una manera més modesta, i segurament poder concentrar, perquè entenem perfectament que un gos –sobretot un gos que viu en ciutat– necessita un espai per poder córrer, és un tema vital, entenc. Però potser si som capaços, d'una manera cívica, de concentrar-los en uns espais que estiguin ben adaptats, aquella persona gran que pot sentir una certa por, encara que sigui infundada però que la sent, aquells nens petits, el fet que corre fa que no puguem controlar la recollida de les defecacions, bé, crec que això ens pot ajudar a millorar la ciutat.

Jo sí que em comprometo a tornar a insistir demà. Avui ho he fet, demà tornaré a insistir una altra vegada que la instrucció clara i precisa és la recollida d'excrements, i que jo sé que compartim amb la totalitat de propietaris de gossos, sobretot aquells que són molt curosos amb la tinença i molt respectuosos amb la tinença dels seus animals domèstics.

Doncs bé, estic molt agraïda, i amb això...

(Se sent de fons la senyora Ibáñez que parla sense micròfon.)

Doncs ara ho compartim. Aquesta tarda m'ha enviat el director les darreres sancions, ara ho compartim. Jo t'ensenyo les que tinc jo.

(Se sent de fons la senyora Ibáñez que parla sense micròfon.)

Veus? Ens ha costat uns quants mesos. Bé, que no consti en acta. No, això és una manera simpàtica de tancar el ple. Els agraeixo molt la seva col·laboració, i per tant s'aixeca la sessió.”